

{ אז נדברו }

פרשת תרומה תשע"ט | גליון מספר: 408 | לסדר: "ושנתי בתוכם"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (פינת דסלר מש' דרייפוס) 0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **במשלוח** בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

”

האם אדר א' זה מסוג של "הבנין הפנימי" בכניסה א'???

כן... לא נעים... אבל בכנות... **אני לא אוהב שנה מעוברת!!!** מה אעשה... אני לא אוהב יותר מידי שגרה... זמן חורף זה הרי השגרה הכי ארוכה... אני בקושי שורד אותה... והנה פתאום נוסף לנו עוד חודש... אתה יודע מה זה ששה חודשים רצופים??? אבל עזוב... בא נדבר קצת יותר ברמה... בכלל מה עניינו של חודש אדר א'?? מה העבויידה שלו?? וכי פתאום נוסף לנו עוד חודש נוסף בחיים?? תבין: בשלמא חודש אדר ב'... אנחנו יודעים שזה העניין של פורים וד' פרשיות... מזל דגים וכו'... אבל אדר א'??? מה העניין שלו??? זה נשמע כמו איזה בית בכניסה א'... אתה יודע מה זה כניסה א'?? משהו כזה פנימי כזה... משהו לא לגמרי לגמרי חוקי... משהו כמו יחידת דיור כזו... עורפי כזה... מה... **אז זה גם הרעיון של אדר א'???** שאדר א' הוא כניסה הפנימית של אדר ב'?? ואני לא סתם שואל... **כי יש משהו שמחשיד בחודש אדר א'...** שאם שמת לב... כל שנה יש את העניין של תיקון שובבי"ם... אבל בשנה מעוברת... כאן יש עוד תוספת של שובבי"ם ת"ת ומבואר בשל"ה הקדוש שעיקר התיקון של שובבי"ם זה דווקא בשנה מעוברת... **כאן כבר אתה שומע קצה חוט...** כאן אנחנו כבר שומעים צליל שאדר א' הוא לא רק איזה כניסה פנימית של אדר ב'... יש משהו דווקא בשנה המעוברת הזו דווקא באדר א' הזה שזה התיקון העיקרי של שובבי"ם... השאלה היא: האם יש סיכוי להבין מה המשמעות הפנימית של חודש אדר א'?? או שזה רק קבלה ורק פנימיות התורה...?? אם תצליח להסביר לי את זה... יש סיכוי שאני לא רק אהיה עסוק בלספור את הימים מתי החודש הזה יגמר... אני אולי יעשה שטייגן גם באדר א' עצמו... **מענה לשאלה זו בהרחבה במאמר בעמוד 4-3 בגיליון זה...**

אבל!!! רק בתור טעימה בעלמא... בעיקר על דרך ההרגש... רק לשבר את האוזן ולקבל מושגים...

אתה יודע מה הפנימיות של אדר א'?? באדר א' אנחנו מקיימים דין של פריעת בעל חוב מצוה!!!

תשמע סיפור... מעשה שהיה: היה זה לפני שנתיים וחצי... כשהגיע ראש השנה של שנת התשע"ז... הלבנה פתאום נכנסה לאימת הדין נוראה!!! היא חששה שהיא הולכת להפסיד בדין!!! בצר לה היא פנתה לשמש וביקשה ממנה... אנה חמה... תלווי לי עשרה ימים!! תני לי עשרה ימים משלך... החמה בנדיבות ליבה נתנה ללבנה עשרה ימים... וככה עם ישראל הרויחו עשרה ימים נוספים... ובאמת ניצלנו את הימים האלו לתשובה תפילה וצדקה... עברה שנה... ושוב!!! שוב הגיע ראש השנה... ושוב הלבנה הגיע למצב של חוסר אונים... היא כמעט ירדה למחתרת... (בכסה ליום חגגנו...) היא הלכה בשקט ובהיחבא לחמה... ושוב ביקשה ממנה בדמעות... אנה... תתני לי שוב הלוואה... אני צריכה דחוף דחוף עוד עשרה ימים... לעם ישראל חסרים המון זכויות... ויש המון בינוניים... ואם היום חלילה וחס יחתם הדין עם ישראל במצב קשה מאוד... והשמש בטוב לבה שוב נתנה עשרה ימים ללבנה... שוב ניצלנו את אותם עשרה ימים... ועד שה"שמש יבא ויפנה" של מוצאי יום כיפור כבר התבשרנו ממרומים סלחתי... והנה... הגיע השנה האחרונה ושוב!!! שוב הלבנה הייתה צריכה עוד עשרה ימים... אבל הפעם הלבנה התחייבה לחמה... אני מבטיחה לך שהשנה אני מחזירה לך את כל החוב!!! אני מחזירה לך את כל הימים שלקחתי ממך!!! החמה נתנה עוד עשרה ימים... וכעת... תעשה חשבון פשוט... כמה ימים הלבנה נשארה חייבת לחמה?? **שלושים יום!!!** אז הנה... כעת!!! בחודש אדר זה (או הבא...) הלבנה ועם ישראל זוכים לקיים פריעת בעל חוב מצוה ובחודש הזה אנחנו נחזיר לחמה שלושים יום שהתחייבנו לה!!!

כן... אדר א' זה לא כניסה א'... זה לא עוד איזה נספח... ממש לא!!! כי כל יום באדר א' הוא מקביל ליום קריטי בעשרת ימי תשובה!!! קח בחשבון שכעת... בעשרה ימים הראשונים של חודש אדר... אנחנו כעת מחזירים לשמש את עשירית של שנת התשע"ז... ואח"כ מי' באדר עד כ' אנחנו מחזירים לה את עשרת ימי תשובה של שנת התשע"ח ואח"כ את של התשע"ט...

אבל עדיין!!! יש פה משהו מאוד מפתיע בעיסקה הזו שבין השמש לירח!!!

איך השמש מסכימה לקבל מאיתנו את שלושים יום האלו של אדר א'??? **איך היא לא מתנגדת???** הרי כשהיא הילוותה לנו את שלושים יום האלו... היא נתנה לנו אותם בעונה הכי בוערת בשנה... היא נתנה לנו את הימים הכי קדושים בשנה... ואילו אנחנו... איזה ימים אנחנו מחזירים לה?? **את החודש הכי רדום בשנה!!!!** אי שם בסוף החורף?? היא נתנה לנו את עשרת ימי תשובה שתשובת היחיד מתקבלת שעל זה נאמר "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב..." ואילו מה אנחנו מחזירים לה?? אנחנו הולכים שמה לאמצע השנה... לתקופה הכי עייפה בחורף... ומקוששים לה איזה שלושים יום... ומחזירים לה... והיא מקבלת את זה בלי להתלונן???

(כמונן שהשאלה האמיתית אמורה להיות מוצגת בצורה הרבה יותר עמוקה... שהימים שהחמה יתירה על הלבנה הם ימים שלמעלה מן הטבע שנקראים "המלך הקדוש" וא"כ איך אפשר להחזיר לה את זה משגרת השנה... אבל אכמ"ל...)

מה התשובה?? החמה יודעת מה שהיא עושה!!!

ואם החמה מסכימה לקבל את שלושים יום של חודש אדר א' תמורת עשרת ימי תשובה כפול 3... **כנראה!!! כנראה שהחמה מבינה** שעבודת ה' של יהודי באדר א' **שווה כמו!!!** כמו עשרת ימי תשובה כפול 3... אחרת... אם זה לא היה ככה... החמה לא הייתה מקבלת את זה...

אז זה בסיידר... אדר א' זה לא כניסה א'... אלו ימים גדולים מאוד שהחמה מבינה את חשיבותם... וגם שובבי"ם של אדר א' זה פסגת התיקון... וא"כ לנו לא נותר אלא לשנס מתינו ולהתחזק בייתר שאת ובייתר עוז בעבודת מלכנו... משנכנס אדר א' מרבים בשמחה... **עכ"פ פנימיות חלקית של העניין תבואר א"ה בעמוד 4-3 בגיליון זה...**

“

בסיעתא דשמיא יצאה מהדורה נוספת של הספר
"וימאן" ניתן לקנות את הספר בטל' כדלהלן:

0527683095

0548446691

מה הקשר בין 100 ברכות ל100 אדנים?

בתחילת הפרשה הקב"ה פונה לעם ישראל ויקחו לי תרומה... זהב כסף ונחושת... תכלת וארגמן תולעת שני ויש ועזים... אנחנו קוראים וקוראים ויוצא לנו העיניים... גם אנחנו רוצים לתרום משהו בנדבת לב... למה רק הם זכו לתרום למשכן??? אז תקשיב!!! איש בשורה אני!!!!

יש לי בשבילך תרומה אחת שעדיין צריך אותנו!!!

תרומת אדנים!!! אם תשים לב: בכל הרשימה של הפרשה שלנו לא כתוב תרומת אדנים... ולמה? כי היות והאדנים זה היסוד והבסיס שעליו עומדים קרשי המשכן... אז לרוב השיבות האדנים!!! לכן בייחס לאדנים הייתה תרומה מיוחדת שכל ישראל היו שותפים בה באופן שווה... כדי שלכל ישראל יהיה חלק שווה... כלומר: גם אז!!! שכל נדיב לב היה יכול לתרום זהב כסף ונחושת... עדיין!!! בתרומת אדנים לא היה את הפריבילגיה הזו... כי האדנים לרוב היסוד שבהם... כאן לא ניתן למישהו אחד להגיע ולקחת את עצמו את כל הזכות... עד כאן ברור???

עכשיו תקשיב טוב טוב: השל"ה הקדוש אומר בשם הריקאנטי (ספר קבלה קדמון): שהמאה ברכות שאנחנו אומרים כל יום מכוונים כנד מאה שערים של יצחק... שהרי על יצחק כתוב ויזרע יצחק במקום ההוא וימצא מאה שערים וע"פ קבלה הוא פתח מאה שערים של ברכה וישפע עליו... ובזמן המשכן המאה שערים האלו התקנו למאה אדנים!!! ואילו עכשיו... כשאין לנו ביהמ"ק... הרי במאה ברכות שלנו!!! בזה אנחנו זוכים לתרום את תרומת אדנים למשכן... ובה אנחנו פותחים את אותם מאה שערים של שפע ברכה וסיעתא דשמיא לכל העולם...

אז זהו!!! שהתרומת אדנים הזו פתוחה לכלל הציבור... כל נדיב לב מוזמן לבא ולהתחזק באותם מאה ברכות... ולזכות לתרום לנסת ישראל את המאה אדנים האלו שחסרים לנו בגלות מאז שנחרב בית המקדש...

עכשיו: בא ננסה טיפ טיפה להבין מה הקשר בין מאה ברכות למאה אדנים?? העניין הוא כך:

מבחינה טכנית מה היה התפקיד של האדנים?? אז ככה: אל תשכח שהמשכן היה מבנה עראי ללא יסודות בתוך האדמה... ומצד שני המשכן לא היה יכול להיות כמו איזה סוכה שמתנדנדת ברוח... והיה צריך איכשהו להעמיד את הקרשים על איזה בסיס יציב... שהם לא יפלו?? נו... מה עושים?? בשביל זה היה אדנים!!! כל אדן היה מדובר במטיל כסף מאוד מאוד כבד במשקל כבד שהוא היה משמש כבסיס חזק ואיתן שבתוכו היית יכול להכניס קרש בגובה עשר אמות ורחב אמה וחצי והאדן היה מחזיק אותו חזק!!!

זה היה התפקיד של האדנים... האדנים היו יסודות...

זאת אומרת: אם לא היה אדנים... אז אמנם היה הכל... אבל לא היה על מה לשים את הקרשים!!! לא היה קרקע יציבה שתוכל לקבל את המשקל המסיבי הזה...

על אותו משקל: הקב"ה רוצה להשפיע... ויש... יש תקציב... יש הכל... אבל בשביל זה צריך איזה כלי קיבול שיקבל את השפע הזה... שיוריד את השפע בצורה מבוקרת לעולם... **וזה הברכה!!!** כשיהודי אוהז כוס מים ומברך... כעת ישנו שפע אלוקי שיכול לרדת לעולם... יש אדן ובסיס שמקבל אותו. תבין: תאר לעצמך שאני מעמיד פה קרש אימתי בגובה של עשר מטר ועובי מטר... פחד פחדים לעמוד לידו!!! זה עניין של שניות עד שהוא נופל בקול רעש גדול ורומם את כל הנקרה בדרכו... זה בדיוק השפע שנומצא בשמים... אם הקב"ה יריק אותו לעולם ככה... בלי איזה אדן שיקבל אותו... זה יהיה כמו זרנוק של שפע שמתפזר ובמקום להיות שפע הוא נהיה מבוכל... בשביל זה צריך מאה ברכות... מאה אדנים!!! כל ברכה היא אדן!!! היא בסיס!! שעל זה יכול לרדת שפע אלוקי והעולם כולו מתברך... תרומת אדנים לפנינו... כל נדיב לב יבא ויתחזק...

מה העבויידה של ז' באדר (מעבר ליארציט של משה רבינו)???

בשבע הבא יחול ז' אדר יום היארציט של משה רבינו... נו נו... החסידים אולי לא יגידו תחנון... החברה קדישא יצומו... והספרדים יעשו תיקון... אבל הליטאי ימשיך את החיים הלאה. **אבל לא!!! זה לא רק זהו!!!!!! ביום ז' אדר קרה עוד משהו!!!!!!** שזה משהו כבר מעבר ליארציט!!! ביום הזה משה רבינו סיים לכתוב את התורה ולחתום אותה... אפילו מיתתו של משה כתובה שם בדמע... וכעת... כשהגיע תורו של משה רבינו להסתלק מן העולם... כעת הגיע הזמן לחלק!!! לחלק את הירושה... כך... כמו כל אדם שנסתלק מן העולם צריך לחלק את נכסיו בתור ירושה... אזי כשמדובר במוסר התורה שמסתלק מן העולם... אז גם הוא צריך כעת לקחת את הנכס שלו- התורה ולהכריז למי הוא מוריש אותה...

ואז קרה דבר מאוד לא נעים!!!! ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית ה'... בקיצור: משה רבינו החליט להוריש את התורה לשבט שלוו! שבט לוי!!! זהו... מכאן ואילך התורה נהיית שייכת לשבט לוי... הם יהיו נושאי התורה, והם יהיו אחראים על התורה, ברגע שהגיע השמועה המרעושה לעם ישראל... אבל כבד נפל על כלל ישראל... כולם התעטפו ביגון ובצער... אוייה לנו... משה נישל אותנו מהירושה של התורה... את כל התורה הוא נתן רק לשבט לוי... ואותו הוא השאיר מבחוץ... למה?? למה הקב"ה ככה עשה לנו? למה לא אמר למשה להשאיר לנו גם משהו בירושת התורה?? עם ישראל הגיעו בהמוניהם לפני משה רבינו... בוכים ומקוננים בצער... רבה... למה?? למה הקב"ה ניטרל אותנו מהירושה של התורה??

משה רבינו שמע את הצער ואת הכאב של עם ישראל ושחמ שמחה גדולה... מיד כינס משה רבינו את כל עם ישראל ואמר להם: היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך!!!!!! היום הזה!! (עיין רש"י סוף פרשת כי תבא...) היום שהראיתם כמה התורה יקרה לכם... וכמה אתם חפצים בה... היום הזה נהייתם לעם... וא"כ תנוח דעתכם... אל תדאגו!!!!!! לא נושלתם מהירושה... חלילה!!!!!! אדרבה!!!!!! **"תורה ציונה לנו משה מורשה קהילת יעקב!!!!!!** התורה ירושה לכל עם ישראל בשווה... היא מהיום מונחת בקרן זוית כל הרוצה יבא ויטול...

סוג המשא ומתן הזה שבין משה לעם ישראל לא נגמר, הוא ממשיך עד עצם היום הזה

עד עצם היום הזה אנחנו שוב פוגשים את התחושה הנחיתית שהתורה כאילו שייכת לבני לוי... כך... ישנה תחושה כללית בקרב המון העם... שישנה קבוצה נבחרת בעם ישראל... מה שנקרא אברכים, או עמלי תורה מיוחדים, שהם תופסי התורה... התורה בידיים שלהם... הם זכו להיות שקועים בתורה... הם עושים חיל וגדלים בתורה... **אבל אני? היהודי הפשוט??** אני היהודי שנאלצתי לצאת לפרנסתי?? אני מחוץ לתמונה, אני נושלת מהירושה... כשתורה ציונה משה מורשה... כשמשלה חילק את התורה בירושה, כנראה שאני הייתי מחוץ לרשימה... **וכאן זה מתחלק לשני סוגים של אנשים:** ישנם כאלו שמרגישים כך... אבל מקבלים את זה באהבה... אם משה רבינו החליט לנשל אותי מירושת התורה... ולהוריש אותה רק לאנ"ש... אלו שהוא מכיר אותם מהבימ"ד... אזי אני מכבד את רצונו... אני אמשיך להיות יהודי פשוט... ואני אסתפק בלבד תלמידי חכמים... ולנשק את ידם במקרה הטוב... זה סוג אחד!!! **אבל יש את הסוג שלא מותרים!!!!** הם ניגשים למשה רבינו ביום הסתלקותו ואומרים לו: רבה, למה? למה נגרעו???? למה נישלת אותנו מהירושה? למה רק שבט לוי קיבלו את התורה ואנחנו מחוץ לתמונה??? למה רק אותם בני עליה מופלגים "שהבינים מדעם ופרקו על צווארם עול חשבונות הרבים", למה רק להם מגיע התורה? מה איתנו? וכי אנחנו לא יהודים?? כשטענה כזו מגיע למשה רבינו ביום ז' באדר!!!! הוא קורן מאושר, משה רבינו עונה לך: היום הזה נהיית לעם!! היום הזה... שאתה מגלה אכפתיות... כשאתה זועק מדם ליבך: גם אני חפץ בתורה... ואני לא מוכן להשאיר את זה לאחרים... כעת אתה מראה שהתורה חשובה לך... והיום הזה נהיית לעם... מהיום הזה ואילך אתה תעשה חיל בתורה... אתה תגדל בתורה... אתה תשחה בה כמו בירושה שלך...

כן... גם היום יש שבט לוי... גם היום יש לנו את הנרות המעורבים של בית המדרש... את אותם תלמידי חכמים שתורתם אומנותם... זה כל עיסקם... זה כל חייהם ואשרי חלקם... אבל מגיע יהודי שנאלץ לצאת לפרנסתו... ויש לו רגעים שהוא מרגיש שהוא לגמרי מחוץ לעניין... מאוד מאוד הייתי רוצה לקבוע עיתים לתורה... אבל אני לא כ"כ מצליח להיות עקבי, או יותר נכון, אני לא מספיק מאמין שגם אני יכול לקבוע עיתים ולהיות מחובר לתורה... מה עושים?? בא תשמע מה תעשה... בשבוע הבא מגיע ז' באדר... היארציט של משה רבינו,

אתה רוצה לעשות נחת רוח אמיתית לנשמתו של משה רבינו? תישא תפילה מעומק לב ותגיד: רבש"ע: למה משה רבינו הוריש את התורה רק לקרובים אליי? למה רק לשבט לוי הוא הוריש את התורה ואילו אותי הוא השאיר בחוץ? למה? למה ניגרע?

הוי... איזה נחת רוח תעשה למשה רבינו בטענה הזו...

משה רבינו יעמוד לפני כסא הכבוד ויליץ עליך ויתפלל עליך שה' יאיר פניך אליך ותעשה חיל בקביעות עיתים לתורה... ותגלה שהתורה מונחת בקרן זוית בביהמ"ד ומחכה גם לך...

לא לחינם קי"ל כל תינוק שמתחיל לדבר אביו מלמדו את הפסוק תורה ציוה לנו משה, למה? מה יש בפסוק הזה? **העניין הוא כך:** לפני שיענקלה הקטן הולך לישון בערב... אבא ניגש אליו... ואומר: יענקלה... אגוטע נאכט... אני צריך ללכת לבית המדרש... ללמוד תורה... אבל יענקי הקטן לא כ"כ מבין... הוא חוזר ושואל: אבא, לאיפה אתה הולך???

עונה אבא: יענקי יענקי... תקשיב טוב: תורה ציוה לנו משה מורשה לכל כל קהילת יעקב, התורה היא ירושה לכולם, לכל יהודי, וגם... גם לאבא שלך... וכיון שכך... אני ממחר כעת לבית המדרש... התורה מחכה לי בקרן זוית... וגם לך יענקי- בבא היום... לילה טוב...

עם המסר הזה יענקי צריך להירדם!!!!!! מה אחר כך? כמה דקות אבא יצליח להחזיק את הראש בשיעור?? אחרי כמה דקות הוא ירדם?? זה כבר עוד נושא... מה שבטוח... תורה מונחת בקרן זוית וכל הרוצה יבא ויטול... אבל **כל הרוצה!!!!!!** צריך **לרצות!!!** צריך לגלות רצון ואכפתיות!!! פה אל תהיה נדיב... אל תסתפק במוטט... ואל תכבד אחרים... פה צריך לדעת לריב על ירושה... לא לוותר!!!! תעמוד על שלך!! גם לך מגיע חלק בירושה...

כן!!! מועד חלוקת הירושה הוא ז' באדר... אתה מוזמן להשמיע את קולך למרומים...

פתאום לקבל הארה שמימית... וכבר עכשיו הרגשתי את האורות ואת המוויחין ואת הדבקות וההתענגות על ה' מה טוב... זכיתי שהקב"ה כבר עכשיו הטעים אותי במעין שבמעין מה שאני אזכה בימות המשיח... אבל אם לא... אז ב"ה זכיתי **להשקיע** במקום הנכון... והרחמן הוא יזכנו לימות המשיח במהרה ממש ושם אני באמת אקבל את זה בדיוק כמו שחלמתי... בשלימות המוחלטת!!!!

את אותו עניין אנחנו מוצאים בייחס לחמה וללבנה!!!!

החמה כל כולה אור!!!! ממתי שהיא מופיעה בזריחה ועד השקיעה היא כל הזמן אור אור... רק אור ותמיד אור... החמה היא המצב הכי אידיאלי... כל אחד מאיתנו חולם להיות במצב של "חמה..." להיות תמיד באורות... שתמיד תהיה הארת פנים... שאף פעם לא יהיה חושך... שאף פעם לא יהיו תנודות באורות שלי... לא פעם ככה ופעם ככה...

לעומת זאת הלבנה... הלבנה היא קטנה... ואין לה אור עצמי... את כל האור שלה היא מקבלת מהשמש!!!! וחץ מזה על הלבנה כל הזמן עוברים תהפוכות... היא אף פעם לא נמצאת במצב סטטי... היא תמיד מתחילה את החודש על רגל ימין... היא הולכת וגודלת ומגיעה לנקודת שיא... ואז פתאום היא שוב הולכת ומתקטנת ומתקטנת עד שהיא נעלמת ואז שוב היא מתחדשת וחוזר חלילה... **הלבנה מסתכלת על החמה ומקנאה בה...** למה החמה כל הזמן באורות ואילו אני פעם ככה ופעם ככה...? למה החמה היא תמיד כחתן יוצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ... השמש כל הזמן נמצאת בהליכה קצבית?? ואילו אני כל הזמן מפגרת אחריה?? מדדה אחרי החמה... כל יום אני צוברת עוד פיגור ועוד פיגור אחריה עד שאני נעלמת לגמרי??

ואז הלבנה מוצאת את עצמה בנקודת משבר!!!! והלבנה שואלת את עצמה את אותה שאלה ששאלתי מקודם בפתח המאמר... האם להמשיך לשאוף להיות כמו החמה? או די... להרים ידיים ולהנמיך ציפיות ולהשלים עם המציאות... אני מעטה... אני קטנה... אני תמיד אפגר אחרי החמה... אז זהו... זה מה שאני... ואני אשלים עם זה...

אבל לא!!!!!! הלבנה לא מוותרת!!!! הלבנה לא מתייאשת לרגע... **לא!!! בשום אופן לא!!!!!!** הלבנה ועם ישראל ממשיכים בקנאות לשאוף לשלימות של השמש... ולא מפסיקים להזכיר לעצמם מידי חודש בברכת הלבנה... נכון... כעת אנחנו נמשלים ללבנה!!!! כעת האור שלנו לפעמים מתקטן והולך... ולפעמים הוא אפילו נעלם... **אבל יום יבא!!! ויהי אור הלבנה כאור החמה!!!!** יום יבא והשאיפה שלי תבא ותתממש!!! אני לא משקיעה על ריק... אני לא סתם חולמת להיות יום אחד מושלמת... אני מדברת לעניין... אני חותרת למשהו שיקרה יום אחד... **ולכן אומרת לעצמה הלבנה:** למרות שכעת אני לא רואה שינוי מהותי בסטטוס שלי... אבל אני משקיעה ביום שאחרי... לימות המשיח... שאז יהיה

לי משפט אחד קטן שהפך לי את כל הראש מהקצה אל הקצה. הוא אמר לי ככה:

מה זה ימות המשיח??? בימות המשיח כל אחד מאיתנו יקבל את האפשרות לקיים את המצוות בצורה הכי הכי מושלמת **כמו שהוא היה רוצה לקיים ו... ולא הצליח!!!!!!** זהו!! זה המשפט שהוא אמר לי!!! וזה הספיק לי!!! זה סידר לי בבת אחת את כל הראש... **וכעת אני אסביר מה הוא אמר:** לכאורה מה הרעיון של ימות המשיח?? הרי יש מצד אחד את העולם הזה... ויש מצד שני את העולם הבא (או גן עדן או עולם האמת... איך שתקרא לזה...) אז מה זה המצב ביניים של ימות המשיח? הרי ימות המשיח זה מצד אחד בתוך העולם הזה... ומצד שני עדיין לא הגענו לעולם הבא??? **אז בשביל מה צריך את עונת המעבר הזו???**

והתשובה היא: היות וישנם הרבה הרבה מצוות שמאוד רצינו לקיים אותם בעוה"ז ולא יכולנו!!! אם זה מצוות **שבכלל לא יכולנו** לקיים כמו קדשים וטהרות וזרעים וכו'... אבל לא צריך להגיע אליהם... כי ישנם עוד הרבה הרבה מצוות **שדווקא כן יכולנו** לקיים באופן טכני... אבל אתה יודע איך שזה היה נראה... כן... אני יכול להתפלל... ואני גם מתפלל... אבל עם כל הרצון הטוב... עדיין התפילה שלי נראית עעל הפנים... אני יכול ללמוד ואני גם משתדל ללמוד... אבל עדיין אני משתוקק ללמוד 18 שעות ביממה ותכל'ס בשטח... עזוב... אני יודע לשמור שבת ואני שומר שבת... אבל תכל'ס אני מאוד מאוכזב מהחיות וההתלהבות שלי בשבת קיידיש... ואני נורא רוצה ולא כ"כ מצליח... **בשביל זה יש ימות המשיח!!!!** ואת כל מה שכ"כ רצינו פה ועבדנו פה וניסונו פה לעשות הכי טוב ו... **ו... ולא הצלחנו!!!!** אז כשיגיע ימות המשיח אז נוכל סוף סוף להגשים את כל החלומות האלו... ולעבוד את ה' בשלימות הכי גדולה שאז לא הצלחנו בגלל השאור שבעיסה... אבל כעת כן נצליח... **בקיצור: מה קלטתי פה???** שכמו כל האלו שיש להם בעיות בחיים ולא טוב להם... מה הם אומרים?? נו... שמישיח יבא... **אז גם אני!!!!** כל פעם שאני מנסה להתחזק בתפילה... ובשבת קיידיש... ובלמוד... ואני לא מצליח... במקום להתאכזב... **לא!!! אל תתאכזב!!!** במקום זה תגיד **אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח!!!!** שאז בעז"ש אני אצליח לשמור פיקודין וחוקין בלי עצב ואתפלל כדת כראוי וכנכון... אה... המשיח עדיין לא הגיע?? אז מה... **ואע"פ שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבא...** לא!!! אל תתאכזב... זה לא שחלמת על משהו והוא איכזב ולא הגיע... לא!! אתה מדבר לעניין... אתה יודע בדיוק מה שאתה רוצה... אבל כשהמשיח יגיע אתה תזכה למה שאתה באמת חולם!!!

רגע... **ועד!!!! עד שהמשיח יגיע??** מה יהיה עד אז? **עד אז אתה עובד על זה!!!!!!** עד אז אתה **משקיע** בזה!!!! (עוד מעט אני אסביר עוד יותר... מה הכוונה משקיע...) **לא... אתה לא עובד על ריק...** אתה משקיע נכון... ואתה הולך בכיוון הנכון... אתה כעת משקיע על שלימות... אתה צודק שאתה לא מוכן להתפשר על פחות משלימות!! ותמשיך להתעקש ואל תתפשר!! אני רוצה שבת קיידיש עד הסוף!!! ותורה עד הסוף!!! ודבקות בה' עד הסוף!!!! ומעתה: אם זכיתי כעת

האם צריך להנמיך ציפיות מעצמי או לא???

מאמר מיוחד לבחורים עובדים בני עליה... יש לי שאיפה לשלימות... אני רוצה באמת להיות מתמיד שמונה עשרה שעות ביממה... אני רוצה באמת להיות עוייבד ה' אמיתי שכל כולו בלתי לה' לבדו... אבל כמה שאני משתדל זה לא הולך... במשך תקופה אני מתחזק... ואח"כ אני נופל... אני שוב מתחיל ושוב נופל... מה לא עשיתי בשביל ללמוד בשובבי"ם שעות רצופות... סו"ס כבר הצלחתי קצת בתחילת שובבי"ם... ובום... שוב נפלתי... שוב זה לא החזיק מעמד...

כעת מה עושים??? מה עושים עם זה שאני כל פעם מתחיל ונופל???

יש לי שתי אופציות מה לעשות: האופציה ההגיונית היא: פשוט להנמיך ציפיות!!!! די... אני רואה שכל פעם שאני שואף לשלימות ולהגיע להכי הכי... אני סתם מתאכזב מעצמי... ואז אני סתם מרגיש שאני לא שווה... אז עדיף כבר להוריד פרופיל!! לרדת בכמה רמות... ולהשלים עם זה שאני לא יכול יותר... וזהו... כן... כנראה שאני באמת שווה פחות... **אבל מאידך!!!! לא חבל???** סו"ס אני כן רוצה להיות כזה... ומקובלנו שהאדם הוא מה שהוא מקבל... ויש לי את זה... אני רוצה את זה ומשתוקק לזה... לא חבל עליי?? לא חבל לקצץ לי את הכנפיים?? הרי אני כן משתוקק לאחוז במדרגה הגבוהה ביותר... אז לא חבל להרוס לי את השאיפות?? **נו... מה עושים???** **מישהו מזדהה עם השאלה הזו???**

השאלה הזו היא פת לחמם של הבני עליה העוייבדים!!!!

אתה יודע איפה אני הכי פוגש את השאלה הזו?? לדוגמא לביל הסדר... ליל הסדר זה הרי לילה גדול מאוד... כשאני מגיע ללילה הזה אני מצפה לאורות... שאני ארגיש משהו מיוחד... ובדרך כלל בסופו של דבר זה יוצא פחות ממה שציפיתי!!! ואז אני מתאכזב... וכל שנה מחדש אני מסכם את ליל הסדר באכזבה ונותן לו ציון: **השתא הכא...** השתא עבדי... עד ששנה אחת די... נמאס לי כבר להתאכזב... אז עזוב... במקום להגיע עם כל ההכנה רבתא... במקום להגיע עם כל ההשתוקקות וההתלהבות והפרישקייט... החלטתי שאני לוקח עשר צעדים אחורה ואני כבר הכרזתי בצורה רשמית: שביליל הסדר אני לא במויחין... (תסמוך עלי... כבר הצלחתי להמציא כל מיני הסברים עמוקים למה זה ככה...) וזהו... מאז אני כבר יותר לא אתאכזב... ואתה מבין לבד שככה זה בעוד כמה תחומים בעבודת ה'... אם זה שבת קודש שפעם עוד היו לי שאיפות ששבת תיראה הרבה יותר מרוממת... והזמן עשה את שלו וזהו... לאט לאט ירדתי מזה... הנמכתי ציפיות... ומה שהכי הכי מצוי זה תפילה בכוונה ובהתלהבות... שפעם הייתי מגיע לתפילה מתוך המון ציפיות. רוציתי להתרומם ולהתעלות בתפילה... עד שהתאכזבתי פעם אחר פעם... ודי! לקחתי אחורה וזהו.

עד!!!!!! עד שאדם גדול אחד גילה לי סוד... הוא אמר

לחלקת שומרי שבת הבן עם הבת. אז לקל ירצו
מנחה על מחבת...---

אגב: אם תשים לב בערב ר"ח יש תפילת יו"כ קטן
שכל הסליחות שם מדברות סביב **מנחה**... לה'
מגישי **מנחה**... אכפרה פניו **במנחה**... ויהי בעלות
המנחה... וזה תורת **המנחה**... ולקחת **מנחתי** מידי
אשר הבאתי לך בתחינה... **מה זה המנחה הזו?**
אלא מאי??? כשיהודי עומד בערב ראש חודש
וכעת הלבנה בשיא המשבר!!! היא נעלמה כעת
לגמרי לגמרי! באותם רגעים היהודי עושה תשובה
גם על **הרגעים הקשים שעברו עליו** במשך החודש
האחרון... והוא אומר: רבש"ע... **ולקחת מנחתי**
מידי... קח את הגעגועים שלי... קח את הרצון
והתשוקה שהיו לי החודש הזה לשבת וללמוד כמו
שצריך... ו... ולא הצלחתי!!! קח את הנפש כי
תקריב שלי... את הנפש ההומה והמשתוקקת שלי
אשר הבאתי לך בתחינה... **זה מה שיהודי מתפלל**
בערב ראש חודש! ואז... לא עוברים כמה שעות
ופתאום הפתעה... מירושלים נשמע קול: מקודש
מקודש... מתוך ההסתרה הכי גדולה בערב ראש
חודש שהירח נעלם לגמרי... לפתע מתברר
שהחושך הזה היה לא אחר מאשר לידה!!! הנה...
מזל טוב... הירח שוב נולד... אגוטע חודש...

זו העבודה של חודש אדר א'!!! באדר א' אנחנו
עסוקים בלחזור ולהפגיש את הלבנה עם החמה!!!
אנחנו עסוקים בלהזכיר ללבנה ובעיקר לעצמנו...
ש--**פועל אמת שפעולתו אמת!** הקב"ה הוא
אמר... ואם וללבנה הוא אמר והבטיח לה
שתתחדש עטרת תפארת לעמוסו בטן שבבא היום
הם עתידים להתחדש כמותה ולהיות מאירים
כאור החמה... היות והקב"ה הבטיח שזה מה שיהיה
אז זה מה שיהיה!!! אז גם אם כבר המון פעמים
ניסיתי... המון פעמים התחלתי ושוב נפלת... גם
אם המון פעמים התחלתי לתפוס חיזוק ועליתי
והתעליתי ושוב התרסקתי... אבל לא!!! יום יבא
וכל ההסתרות האלו יתבררו שהם היו חבלי לידה...
יום יבא וכל ההשתוקקות הזו והמיית הלב הזה
תתברר כהשקעה שכעת אזכה לעשות הכל
בשלימות גמורה!!! לכן להנמיך ציפיות?? בשום
אופן לא!!! אבל לקחת ללב ולהתאכזב?? גם
לא!!! אז מה כן???

טאטא... כי מחכים אנחנו לך מתי!!! מתי תמלך
בציון... ואז יתקיים בנו מקרא שכתוב: והיה אחרי
כן אשפוך את רוחי... על בניכם...

לא?? אתה יודע למה לא???

כי תתפלא לשמוע... אבל לקב"ה יש נחת רוח מיוחדת
דווקא מהכיסופים שלך!!! כן... דווקא מה"רצוא ושוב"
הזה... דווקא מהגעגועים האלו... דווקא מהמיית הלב
הזו... שאני משתוקק לקרבת ה' שעדיין אין לי... עיקר
הנחת רוח של הקב"ה הוא מזה... **היית מאמינ???**

אתה קולט איזה אבסורד זה??? אתה מרגיש
מאוכזב... אאוף... לא הצלחתי לעבוד את ה'... ואילו
האמת היא שדווקא ההרגשה המרירית והמתגעגעת
הזו בעצמה היא הנחת רוח הגדולה ביותר שיש
לקב"ה!!! אתה מאוכזב לך... ואילו הקב"ה באותה
שעה מתמלא נחת רוח מעצם הגעגועים העצומים
האלו שלך... ועל הגעגועים האלו הוא מכין לך שחר
טוב לעתיד לבא... ובמקביל הוא מכין לך בצד את כל
השלימות שאתה כ"כ משתוקק אליה... שתזכה לה
באופן מושלם בימות המשיח...

עכשיו אם היית גוי!!! מה היית אומר??? רבש"ע: אתה
מתמלא נחת רוח על חשבוני?? לי קשה... לי לא טוב
עם עצמי... ואתה יתברך מקבל נחת רוח מהגעגועים
שלי?? **מה איתני???** ככה מדבר גוי!!! אבל אל תשכח
שאנו יהודים... ואצלנו סו"ס... אחרי כל הכיסופים
וההשתוקקות לעבודת ה'... בסופו של דבר המטרה
שלנו היא לעשות לו יתברך נחת רוח **ולא לי!!!** אז אם
זכיתי והגעגועים שלי עשו לו יתברך נחת רוח... אז
אשרי חלקי!!! אני כבר עשיתי את היוםית שלי!!!

נכון שיום יבא והקב"ה לא יקפח את שכרי והוא יתן לי
גם להתענג עליו... אבל כל זמן שזה עדיין מתעכב ולא
קורה... **אני את היוםית שלי עשיתי בגדול!!!** אני
האחרון שצריך להרגיש מקופח ומאוכזב...

כן... זה לא כיף להתפלל ולהרגיש קטנות... זה לא כיף
ללמוד ולהפסיק ושוב פעם להתחיל ולא להרגיש
מספיק גישמאק... כן... אף אחד לא חושב שזה תענוג.
אבל אחרי שזה כבר קורה!! וב"ה אני לא מאבד את
הראש וממשיך לרצות ולהשתוקק עם כל החשק
ולהמשיך להתחיל שוב ושוב ולא להרפות... אחרי
שאני כבר מצליח לעמוד בניסיון הזה **אז האחרון**
שיהיה מאוכזב מעצמו זה אני!!! האחרון שירגיש
שהוא מבזבז את הזמן שלו זה אני!!! אני פה המחותר
הראשי... ואל דאגה... יום יבא ואבנים ישחקו מיס...
וגם לולי בא המשיח יום אחד הלב נפתח וירוח עבדך
כמו איל... אבל אז כבר... זה לא יהיה אותו נחת רוח
שנתת לקב"ה כשהעסק חרק וכל הזמן השתוקקת...

וממילא!!! נחזור אליך... אתה שכ"כ רצית להתפלל
כמו שצריך בשחרית של שבת... ולמדת שעתיים לפני
התפילה... ושתיים 3 כוסות קפה והכל בשביל שיהיה
לך כח... ואחרי הכל לא הצלחת להתפלל כמו שרצית...
אל דאגה... לך אכול בשמחה לחמך... לך הבייתה
לאכול סעודת יום השבת ותשיר בשמחה השומר שבת
הבן עם הבת לקל ירצו כ... כ... כמו מה??? **מנחה על**

מחבת!!! כן... כמו **מנחת מחבת**... מנחת מחבת זו
אחת מהקרבות הדלים ביותר... אבל ברגע ש"נפש כי
תקריב **מנחה**..." ברגע שזה מגיע מכל הנפש ומכל
הלב?? אז "מעלה אני עליו כאילו הקריב את נפשו
לפני..." כן... רבש"ע: ניסיתי... ניסיתי היום להתפלל
כמו שצריך... ניסיתי להתעלות בשבת הזו ולהגיע עד
השמים... אבל לא הצלחתי!!! אבל לכל הפחות...
השומר שבת... לכה"פ שמרתי שבת... לכה"פ אני שייך

אור הלבנה כאור החמה... **ולכן בחודש זה** עם
ישראל והלבנה בקנאות מוסיפים עוד חודש נוסף
בשנה... למה?? כדי להדביק את הקצב עם
השמש... כדי לחזור להיצמד לשאיפה לשלימות
של השמש... ולמה אנחנו כ"כ מתעקשים להמשיך
לשאוף?? כי יום יבא וזה יהיה!!! נכון שכעת זה
עדיין לא קורה... אבל היום ובעתיד זה יהיה... אז
כבר עכשיו אנחנו משקיעים בזה!!!

מהיום תכניס לעצמך לראש... אם בשמו"ע של
שחרית של שבת קודש פתאום אתה שוב מוצא
את עצמך מרחף... ואז אתה שוב תתאכזב מעצמך
קשות... אוף... כ"כ קיויתי שנשמת כל חי יעשה
משהו... ואני אחזיק מעמד בהתלהבות... סו"ס
הצלחתי להחזיק מעמד כמעט עד שוכן עד...
והנה... לא הספקתי להגיע לאהבה רבה... ואני כבר
הגעתי לעננים... אאאאוף... אני לא מצליח להיות
עוייבד... לא!!! זה לא הולך!!!

ככה אתה מרגיש?? אין בעיה... תחכה
לקדושה... ושם תתפלל על זה: ממקומך מלכנו
תופיע ותמלוך עלינו **כי מחכים אנחנו לך מתי**
תמלוך בציון בקרוב בימינו!!! ואז מה יהיה?? מה
יקרה כשתמלוך בציון??

אתה יודע מה יקרה?? אני אוכל להתפלל לפניך
בכאלו כיסופים אדירים... אני אתחיל את שחרית
של שבת בשעה 5 לפנות בוקר... ונשמת כל חי
יארוך לי שעה וחצי... ואני לא ארגיש שעובר
הזמן... עד שמישהו יצטרך לטפוח לי על הטלית
הרטובה מאש ההתלהבות והוא יעיר לי... הההלו...
עוד כמה דקות סוף זמן ק"ש... וככה כל כולי יהיה
ברשפי אש שלהבת קה לעבודתו יתברך... ואז אני
אתחיל שמו"ע ואני אגמור אותה בשעה ששית
ביום... ואז אני אתחיל תפילת מוסף יחד עם קרבן
מוסף בבית המקדש ואני אסיים את מוסף בתמיד
של בין הערביים וכו'...

מאז שהבנתי שזה מה שיהיה בקרוב בימינו...
מאז אני כבר הרבה יותר מסוגל לבכות ב"כי
מחכים אנחנו לך... זה הרבה יותר קרוב לי
לשכל... כן... **כי מחכים אנחנו לך**... אנחנו מחכים
מתי הלבנה תאיר כמו החמה... מתי הלבנה כבר
לא תהיה כל חצי חודש במשבר... מתי הלבנה לא
תצטרך להתחיל חיזוק כל פעם מחדש... אז
להנמיך ציפיות?? **חלילה!!!** מה כן?? **כי מחכים**
אנחנו לך!!!

אדרבה... כל הזמן לשמור קשר עין עם השאיפה
של השלימות... הלבנה שומרת כל הזמן קשר עין
עם החמה... אני עוד אהיה כמו החמה...

עכשיו כדי להשלים את התמונה... באמת בשביל
מה כל הסיפור הזה? למה באמת רק בימות
המשיח אני אקבל את כל ההשגות שאני חולם
עליהם כבר עכשיו?? למה לחכות עם זה?? מה
אכפת לקב"ה שאני כבר עכשיו אתענג עליו בצורה
מושלמת?? אני רוצה **כבר עכשיו!!!** אני רוצה **כבר**
עכשיו להיות עוייבד ה'... אני רוצה **כבר עכשיו**
ללמוד שמונה עשרה שעות ביממה?? **אז למה**

התרגשות שיא בירושלים.. שבעה רואי פני המלך התכנסו לראשונה!

התרגשות שיא בירושלים... השבוע לראשונה התכנסה הועדה המכינה לקראת החתונה הגדולה בירושלים!!! כן... בחתונה הזו הולכים להשתתף מיליונים מיליונים... כל עם ישראל... ועדיין לא נקבע תאריך... כי זה תלוי בהמון המון גורמים... סוף סוף מי לא רוצה להשתתף בחתונה הגדולה... והתפקיד שלנו זה לעשות הכל כדי שכולם יוכלו להשתתף... ממילא מידי שנה בתקופה הזו מתכנסת הועדה המכינה לקראת החתונה וקעת הנושא העיקרי הוא סביב מועד החתונה!!!! ובכן: על איזה חתונה אנחנו מדברים???

כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה...

כן... מידי שנה נערכת בירושלים חתונה גדולה בין קודשא בריך הוא... ובין... בין מי???? בין כל יהודי ויהודי!!!

וממילא מידי שנה בתקופה הזו... הנושא עולה לדיון... האם יש צורך לעבר את השנה או לא... זה תלוי באינספור שיקולים... אינספור ניירות... ובכן: כל יהודי שיש לו איזה שיקול מוצדק... איזה בעיה שהתעוררה... או איזה עיכוב שמבחינתו כדאי לדחות את מועד החתונה בחודש... מוזמן להגיד בקשה לועדה המכינה... ואכן מידי שנה נערכים רבבות מסמכים מכל כל תפוצות ישראל... ואז מגיעים הבית דין של עיבור שנה והם יושבים על כל מכלול השיקולים ומקבלים בסופו של דבר החלטה... וזה לא פשוט!!! הבית דין של עיבור שנה זה לא סתם אנשים... זה לא עוד איזה ועדה מכינה של עסקני חצר... אדרבה!!! לוקחים את הקדושי עליון הכי הכי נשגבים ואת גדולי הסנהדרין והם מתכנסים להם בעליה במשך ימים ואפילו שבועות ולא יוצאים משם עד!!! עד שתתקבל ההחלטה!!! כן... בשביל לעמוד מול כל האינטרסים של כל כלל ישראל ולהכריע... בשביל זה נבחרו שבעה זקנים קדושים שאין להם שום אחיזה בעולם הזה!!! שהם נקיים ופירושים מכל קרטוב של אינטרס ושיקול אישי כאן בעולם הזה... והם בעלי השגה ודבקות בה'... שניתן להגדיר אותם: "שבעה רואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות"!!!! וממילא!!!! אתה מבין לבד שאם בעליה הזו מתקבצים כעת שבעה קדושי עליון כאלו נשגבים... אז מקובלנו שבעליה הזו שורה שכינה... והמקום הזה ראוי להשגות גבוהות של בת קול ורוח הקודש בסדר גודל מעבר למדרגה הקבועה של הדור... ולכן!!!! כלל ישראל שולחים לשם לא רק את השאלות הנקודתיות סביב העיבור שנה... אלא גם ובעיקר שולחים לשם שאלות כבודת משקל בענייני השעה!!!! כן... לכלל ישראל יש לפעמים שאלות מאוד מאוד טעונות... רוצה דוגמא מחרידה... איינע מחלה... המחלה הנוראה... האם פעם העלית על דעתך לשאול על מה היא באה?? על איזה עוון?? לא!!! למה לא?? כי מי יענה לי?? אבל כשיושבים לך ר' אליעזר בר צדוק ושמואל הקטן ועוד כמה שרפי עליון שראשם בשמים... והם כבר שבוע ימים מכוונסים שם בשיח שרפי קודש... והם לא מתפללים ואפילו לא מפסיקים לק"ש... כי הם כעת עסוקים בצרכי ציבור שקוראים להם כלל ישראל!!!! אז זה עת רצון לשאול אותם כל מיני שאלות חמורות... ו... וגם לבקש מהם שיעתירו על צרות הכלל...

עכ"פ רץ לשבר את האזון... אני אקריא לפניך מדגם קטן מאוד מהבקשות שהגיעו לשולחנם של אותם קדושי עליון... ובכן: מכתב

רשמי עם בלוק מטעם לשכת פתיחה הממונה על הקינין!!! כדלהלן: בחצי שנה נרשמו בכלל בתי החולים בארץ ישראל למעלה ממאה אלף לידות בשעט"מ... וזה אומר שמאה אלף נשים אמורות להגיע לירושלים בחג הפסח הקרוב, וכל אחת צריכה קן גוזלים - כלומר זוג גוזלים... א"כ צריכים אנו לגייס עד חג הפסח הקרוב למעלה ממאתים אלף בני יונה!!! ולצערי למרות המאמץ הכביר שהשקענו ורכשנו יער שלם מממון הקדש ע"מ לגדל שם קינים... למרות הכל אנחנו עדיין נמצאים בפיגור גדול... ואנחנו צריכים חודש נוסף להתארגנות כמו אויר לנשימה... אם לא תתעבר השנה וחג הפסח יהיה בעוד חודש וחצי עלולות עשרות אלפי נשים יולדות לטרוח ולהגיע לירושלים לקרבן פסח לחינם... כי לא יהיה מספיק קינים בשבילם... ומחוסר כיפורים שלא הקריב כפרתו אינו יכול לאכול בקדשים... ואז!!! גם אם יפתח השוק השחור ויפיע פתאום סוחרים מבחוץ עם בני יונה עלולים המחירים של בני היונה לקפוץ פי עשר... ויכול להיווצר מצב שנשות אברכים ישלמו על גזל אחד כמו על בהמה... וכידוע: שרש"ג מאוד מאוד מתנגד לכזה עושק!!! לכן נפשי בשאלתי לפני מרתן שבעת רואי פני המלך להעמיד את השיקול הזה בראש סולם העדיפויות... וניתן גם לקחת בחשבון שאם תתעבר השנה... וחודש ניסן כבר יזלוז לגמרי לעונת האביב... הרי קיים סיכוי שחלק מהתורים כבר יחזרו מנידחתם... ואז בכלל תבא הרווחה... כי בימות החורף כל יבוא קרבנות העופות מתבסס רק על בני היונה... כי התורים בימות החורף נודדים לארצות המזרח וא"כ אין תור אחד בכל גבול ישראל... אבל אם תתעבר השנה יתכן שזה כבר יהיה בגדר עת הזמיר הגיע וקול התור יתחיל להישמע בארצנו... ואז בכלל מפלס הלחץ ירד... החותם בכבוד התורה... פתיחה, הממונה על הקינין...

הנה לך מסמך אחד... הקראתי לפניך כעת שיקול אחד מיני רבבות למה לעבר את השנה...

רוצה שאני אקריא לך עוד מסמך?? טוב... עוד אחד... ובכן: הפעם זה מכתב שמגיע משבעת טובי העיר של בקעת בית נטופה... אחר הקידה וכי וכי... נפשנו בבקשתנו... כיון שבחודש ניסן הקרוב זה סוף שנה השלישית למעשר עני... ובפסח הקרוב מגיעה עונת ביעור מעשרות!!!! והשנה היא עיכוב בבישול הזיתים וכל המסיקה ושילבי הכתישה התאחרו... ואנחנו עדיין באמצע השלבים האחרונים של בית הברד ועם כל הרצון אנחנו לא כ"כ מצליחים לזרז את המלאכה... וא"כ בקצב הזה קיים חשש כבד שאם חודש ניסן יגיע בזמנו בעוד חודש וחצי... הרי אנחנו עלולים לשפוך לחינם אלפי קקני שמן לריק כי יגיע זמן ביעור מעשרות וצריך לקיים מצוות ביערתי הקודש מן הבית... אבל אם תתעבר השנה ונרויח חודש נוסף... הרי בעז"ש נספיק לגמור את המלאכה ונתון לצייד לכבוד חג הפסח את כל עניי בקנן שמן משובח מבית נטופה שיהיה לו לנר שבת לכל השנה כולה... הנה לך מכתב השני... אתה רוצה שאני אקריא לך עוד כמה מכתבים?? אולי בשבוע הבא... מה שבטוח זה שבבית משפחת לוי יש כעת מתח גדול... הם מאוד רוצים שתתעבר השנה... תנחש למה?? כי בשבוע שעבר נולד להם בת!!! וא"כ האמא תהיה טמאה לידה שמונים יום ורק אז היא יכולה להקריב קרבן פסח... לכן אם תתעבר השנה זה יצא להם מאוד טוב... יצא להם שממש על הגבול... ממש בערב פסח אמא שלהם כבר תוכל להצטרף איתם לקרבן פסח... אבל אם לא!!! אז המשפחה תאלץ להתפצל... ואבא והילדים יעלו לירושלים לפסח ראשון ואמא והתינוק יעלו לפסח שני... להגיד שאנחנו מתחשבים בהם?? לא!!! אל תדאג... הם לא שלחו מכתב לעיבור שנה... זה לא שיקול... מה שבטוח... כל מי שנולד לו בזמן האחרון בת... וכל מי שבשבוע הבא יוולד לו בן הם כעת עושים קואליציה של תפילות שיהי רצון ותתעבר השנה... מי שיש לו אינטרס הפוך... בבקשה... שגם הוא יתפלל... תכלס... מסתמן שכנראה באמת תתעבר השנה כי השנה ישנם כמה וכמה שיקולים כבדים מאוד... שמאוד קשה לסרב מולם... פרטים נוספים אולי בשבוע הבא...

להידודי:

א. "בטבעות הארץ יהיו הבדים לא יסורו" וביומא (עב). "מתפרקין ואין נשמטין" וברש"י שם: "בראשיהם היו עבים והכניס ראשו בדוהק בטבעת ובאמצעו היו דקין הלכך... מתפרקין והולכין לכאן ולכאן אבל אינן נשמטין לצאת מהן לפי שהן עבים בראשיהן", וקשה דהא גבי כפות תמרים שאמרה תורה (סוכה לג.) פריך שם בגמ': "ואימא אופתא?" ומתריץ שם: "כפות מכלל דאיכא פרוד והאי כפות ועומד לעולם" הרי לך שכיון שהתורה ציוותה את ענין ה"כפיתה", הרי צריך שמצד עצמו יהיה לו אפשרות להיות "פרוד", א"כ הכא נמי נימא, כיון שהתורה אמרה "לא יסורו" הרי צריך שיתחוב אותם באופן שמצד עצמם יוכלו להשמט ממנו, ואם יעשו ראשיהם עבים באופן שאינם נשמטים נמצא דאינם יכולים להישמט??

ב. "נס גדול היה נעשה בלחם הפנים סלוקו כסדרו" וברש"י: "שהוא חם ביום שנלקח" (יומא טא.), צ"ע: כיון דנקטינן דגוש מבשל אפילו בכלי ד', מה הדין באדם שהניח דבר שאינו מבושל ע"ג לחם הפנים שהיה חם כשיעור שהיה סולדת בו, האם עבר על מלאכת מבשל, האם נימא דכיון שעיקר חומו הגיע מהתנור שנאפה בו לפני שבוע, נמצא א"כ דדינו ככל "תולדות האור", או דילמא כיון שאם מהמת חום התנור, הא היה צריך להצטנן זה זמן ועידן, אלא ודאי שכל חומו מגיע מסולת שלהן המתנור, נמצא א"כ שחום זה אין דינו כ"תולדות האור", אלא כדיון המי טבירה, דמאשא דגיהנם אתו, ודינם כהמה??

ג. "המוצב צריך שיהיה מחובר האדמה ולא ע"ג כיפין" (רמב"ם ביה"ב פ"א ה"א) וקשה: כיון דקיי"ל שעמוד הענן היה מקיף את ישראל משיש רוחות, נמצא א"כ שהמוצב לא היה מחובר באדמה, וכי תימא עמוד הענן היה מקיף מתחתיה רק במהנה ישראל אבל במהנה שכינה לא, קשיא לרבי יוסי דסבר דהוה במקדש, ה"ל סותר ע"מ לבנות במקומו מהמת עמוד הענן שתחתיו? (עין היטב שבת לא.)

מבואר בחז"ל שלבצלאל הייתה חכמת לב מיוחדת ומה הייתה החכמה שלו?? שהיה יודע לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ... (ברכות נה.) **אתה יודע מה הכוונה???**

הנפש החיים מבאר: שלצרף זה פשוט ליצור רצף!!! (לא נראה לי בהכרח שיש קשר בין המילים... למרות שהם נשמעות דומות... פרטים אצל המדקדים...) מה הכוונה?? כיום בבית שמש פורים הוא ב"ד... למה?? כי היא מידי רחוקה מירושלים... אבל לו יצויר שבמשך השנים הדרך לירושלים תתמלא במלא מלא ישובים צפופים... הרי במשך השנים ייווצר רצף של ישוב מירושלים ועד בית שמש... ואז מה יקרה...?? בית שמש תצטרף לירושלים ותהיה חלק מירושלים וגם שם יקראו בט"א... נכון??

אז אותו רעיון בצלאל... החכמה של בצלאל הייתה לצרף!!! כידוע... מהשמים ועד הארץ יש נתק!!! אבל בצלאל ידע להוריד ולתרגם את המושגים הכי מופשטים והכי שמיימיים עד הנגריה ועד כלי המלאכה הכי טכניים... וממילא הוא יצר רצף אחיד משמי שמים עד הארץ!!! זה הכוונה לצרף!!! באיזהו מקום כל אחד מאיתנו מצווה לעשות עבודה כזו... כל אחד מאיתנו ברא היום מצווה לקחת את כל מה שהוא קיבל בישיבה... ופשוט לתרגם את זה לחיי המעשה... זה מה שנקרא בית יהודי!!! לצרף ולחבר שמים וארץ... ודו"ק.

הוי הוי הוי שבת קויידש...

אוי אוי אוי יענקלה קויידש...

מעשה ביהודי שקראו לו יענקלה... יענקלה עמד בקבלת שבת יחד עם כל החסידים בשטיבל... וכולם שרו יחד בהתלהבות הוי הוי שבת... הוי הוי הוי שבת קויידש... יענקלה חשב לעצמו... כן כן... שבת קויידש... שבת היא באמת כל כולה קודש... כולם רוקדים ושרים לשבת קויידש... כולם מקבלים את פניה של השבת... אבל יענקלה עצמו??? יענקלה הוא יהודי פשוט... יענקלה לא זכה להיות קדוש כמו השבת... יענקלה לא זכה להיקרא יענקלה קויידש... ואף אחד לא העלה על דעתו לשיר בהתלהבות הוי הוי הוי יענקלה...אף אחד לא חושב לרגע שצריך להקביל את פניו של יענקלה... שבת קויידש כן... יענקלה לא... כך חושב לו יענקלה...

חלפו כמה דקות... ויענקלה הלך לרגע להביא חומש מארון הספרים... אבל בדרך הוא לא שם לב... והראש שלו לפתע נחבט באיזה מוט ברזל שיצא מהקיר... ומעוצמת המכה יענקלה התמוטט וקדם מתעלף...

באותו רגע ככולם הפסיקו בבת אחת לשיר הוי הוי שבת...

כולם רצו במהירות לקרא להצלה... ותוך כמה דקות נשמעו סירנות מכל הכיוונים... כן... באמצע שבת קויידש!!!! ותנוחש מה הסירנות שרו? ? ?

אוי אוי אוי יענקלה... כולם הכריזו: **יענקלה הוא כל כולו קויידש!!!!** מצוה לחלל עליו שבת... כל הבית כנסת הקיפו אותו בדאגה ובמסירות וחיללו עליו שבת כמה שצריך... ולמה? ? כי הוי הוי הוי יענקלה...

פתאום יענקלה גילה שלא רק הוי הוי הוי שבת... אלא גם אוי אוי אוי יענקלה!!!! לא רק שבת קדושה לנו כ"כ... אלא גם יענקלה קדוש לנו כ"כ...

אבל עדיין!!! יש הבדל אחד בין הקדושה של שבת לקדושה של יענקלה!!!!

ההבדל הוא: שבשביל לדעת ששבת זה הליגע הליגע שבת... זה מאוד קל לדעת... אתה מוזמן להיכנס לכל בית יהודי בשולחן שבת ולכל בית כנסת בקבלת שבת... ולראות איך שכולם שרים הוי הוי הוי שבת... אבל לדעת שיענקלה זה הליגע'י יענקלה? ? ?

כאן צריך כבר אוי אוי אוי ווי יענקלה!!!!

צריך שהסירנות של ההצלה ישמעו בעיצומו של השבת!!! ורק אז אתה תפנים שבת כמה יענקלה הוא קודש קודשים... שהנה... מחללים עליו שבת.

בשביל שיענקלה יקלוט עד כמה הוא קדוש... צריך שהחיים שלו יגיעו לנקודת חיכוך עם השבת!!! ואז תשאל פה שאלה של פיקוח נפש... נו... מי יותר חשוב? ? יענקלה או שבת קודש? ? ואז לפתע יפתח הש"ע בסימן שכ"ט ואז יתגלה הסוד הכמוס: אוי אוי אוי יענקלה... אוי אוי אוי יענקלה קויידש... חבל!!!! חבל יענקלה... חבל שהיה צריך להגיע לאוי אוי אוי יענקלה... היה הרבה יותר נחמד לדעת להעריך אותך בלי להגיע לאוי אוי... לא נראה לך? ? ?

כן... זה לא בדיחה!!! אם תשים לב... היכן המקומות היחידים שהש"ע מדבר על ערך של חיי אדם? ? ? נו... תנחש אתה איפה? ? ?

פעם ראשונה בהלכות שבת!!! ופעם שניה: בהלכות יום כיפור!!!!

ש... ש... שמה המכנה המשותף לשניהם? בשניהם זה הלכות פיקוח נפש!

כלומר: מתי יש לנו הזדמנות לגלות את הערך הקדוש והנורא של אדם? כשהחיים שלו מתחככים עם הערכים הכי חמורים לעם היהודי!!! כשהחיים שלו מתחככים עם שבת או עם יום הכיפורים... כאן מתגלה הסוד הגדול שהההההלו... אל תשאל... חיי אדם חשובים יותר משבת קודש!! ויותר מהליגע יום הכיפורים!!! רק אז אנחנו מגלים את זה...

זה מאוד הגיוני... אני גם אסביר לך למה... הדירה שלי... כמה היא שווה? ? **לא יודע!!!** מתי אני אדע כמה היא שווה? ? כשאני אחליט למכור אותה... נכון? ? אתה!! כמה כסף אתה בעצמך שווה? ? לא... לא ידוע... מאיפה לך לדעת... אבל אם חלילה וחס יתפסו אותך בגניבה וימכרו אותך לעבד עברי... הופה!! עכשיו אנחנו נדע כמה אתה שווה... זאת אומרת: תמיד הערך מתגלה רק כשהוא מגיע לנקודת חיכוך!!! רק כשהחיים של יענקלה מתחככים עם הליגע שבת!!!! רק אז הוא מגלה להתפתחו! שהוא יותר הליגנר משבת קודש... **ומעתה!!! החכמה הגדולה היא לא לחכות לכאלו גילויים!!!!**

לא יענקלה... אל תחכה לפתוח את הראש בשביל לגלות מי אתה... תתאמץ להבין את זה לבד!!! אל תתן לסירנות לשיר אוי אוי אוי יענקלה. אתה כבר עכשיו תשיר ותשג על עצמך הוי הוי הוי יענקלה... יתחש לעצמך כבר עכשיו לתוך הלב: יענקלה יענקלה... אתה יודע כמה אתה קדוש? ? ? **אתה קודש יותר משבת קודש ויותר מיום כיפור!!!!**

את יום כיפור אתה מעיז לחלל? ? ? לא!!! אז את עצמך כ"ש שאסור לך לחלל!!! כשאתה הולך ברחוב ויש לעיניים שלך ניסיון לפזול ימינה ושמאלה... תזהיר את העיניים שלך: הההלו... תזהרו לכם... אתם יודעים עם מי יש לכם עסק? ? עם הליגע יענקלה!!!! עם יענקלה הקדוש שכל העיר צריכים לחלל שבת בשבילו... אוי ואבוי למי שמחלל את יענקלה... מחלליה מות יומת... כן!!! זה ממש ככה!!!!

על אותו משקל: כשהתורה רוצה ללמד אותנו את ל"ט מלאכות האסורות שבת... איך התורה מלמדת אותנו את זה? התורה מביאה לנו את כל מלאכות המשכן שאותם **כך עשו** במקדש... ואת מ"ב שבן עשו במקדש הוי את זה **לא!!! לא לעשות שבת**... למה? למה לתורה "מורידה" לנו את זה בצורה כ"כ עקיפה? למה התורה מגיעה בדרך של הפוך על הפוך... נו... למה? ?

כי התורה רוצה להמחיש לנו את גודל נוראות החשיבות של שמירת שבת!!!!

עד היכן לא פועל בשמ שמע!!!! לכן התורה אומרת לנו: שאת כל החשפעות הנוראות שבצאלל הוריד לעולם **בעשייה במועל** של ל"ט מלאכות המשכן... הרי כל יהודי ויהודי יכול להשפיע את אותם השפעות (ויותר מאלו) **באין!!! אי עשית ל"ט מלאכות אלו בשבת!!!! כלומר: את מלאכת המשכן אתה יודע להעריך!!!** את גודל פעולתם של בצאלל ואחיסמך שהיו מלאי חכמת לב והם עשו את מלאכת המשכן אתה יודע להעריך? **אז זהו!!! שתדע שאנתה היהודי הפשוט... מידי שבת בשבתו... כשאתה עומד מול אותם מלאכות המשכן בעצמם ופורש מהם... ולא!!! ולא עושה אותם בשב ואל תעשה...** הרי אתה פועל בשמים גדולות ונצורות **עוד יותר** מבצאלל ואחיסמך שעשו במועל את מלאכת הליגע המשכן **ביום ועשה**... וההאית... נו... מה היאה ששמירת שבת שלך יותר חשובה ממלאכת המשכן? ?

משוט מאוד: **שמירת שבת זוהא את מלאכת המשכן!!!!** הנה לך דוגמא נוספת שדווקא הפגש ונקודת החיכוך של שמירת שבת עם מלאכת המשכן... מאלפת אותך ביה עד כמה חשובה וחמורה השבת... וד"ק.

לפעמים עוברת עלינו תקופה קשה... ואנחנו שואלים את עצמנו... למה? ? למה יש קשיים? ? למה לפעמים העסק חורק? ? למה? ? אז כמובן שכל מקרה לגופו... אבל תרשה לי להעמיד אותך מול

זוית מסוימת שאולי לא חשבת עליה... ותקח אותה בחשבון: ביום יום אנחנו לא פוגשים את עצמנו!!! אנחנו לא מצליחים לזהות את נקודת האמת האמיתית שלנו! אבל דווקא כשמגיע יום קשה... יום שלא מתחשק לי כלום... דווקא ביום הזה אני פתאום מגלה את הגרעין האמיתי שלי... את נקודת האמת שלי... אני אתן לך דוגמא מזוית אישית... דווקא מאוד שגרתית ומצויה:

אני כותב את העלון הזה... בשביל מה? ? בשביל צומי... בשביל תעסוקה... בשביל להוציא את המרץ. ואת העצבים... בשביל כבוד וכ"י וכ"י... מה עם לשם שמים? ? לא יודע... ביום יום אני כמעט ולא פוגש את הלשם שמים שלי... **והנה!!!** שבוע אחד לא הרגשתי כ"כ טוב... שכנתי עם חום במיטה... אבל מה אפשר לעשות... צריך להוציא עלון!!! רגע... אבל למה? ? בשביל להוציא את המרץ? ? עזוב... היום אין לי שום מרץ... בשביל צומי וכבוד? ? עזוב... היום אני לא רוצה לא צומי ולא כבוד... לא רוצה כלום... רוצה רק לישון... **אבל לא!!! בכל זאת!!!** עדיין צריך להוציא עלון... אבל למה? ? תסביר לי למה? ? נו... בקצב הזה באותו שבוע נראה שלא יצא עלון? ? ! ? ! **נראה לך שלא יצא עלון? ? ועוד** איך יצא עלון... בסופו של דבר יצאתי מהמיטה ולמרות שלא חיפשתי לא כבוד ולא תעסוקה ולא צומי... בכל זאת התאמצתי מעל ומעבר וכתבתי משהו... למה? ? כי... כי... כי... זה קידוש ה' זה זיכוי הרבים וזה רצון ה'...

הופה!!! הייתי בההלם מעצמי!!!! פתאום גיליתי שאני שווה משהו!!! גיליתי שיש לי גם כוונה טהורה של- לשם שמים!!! רק מה? ? ביום יום לא יוצא לי לפגוש את הכוונה הטהורה הזו... כי יש כ"כ הרבה כוונות זרות אחרות שמתערבות לי בבטן שהכוונה הטהורה בטלה בשמים... אבל ברגע שנצממתי לקיי... ברגע שלא הרגשתי טוב וכל הכוונות הזרות זזו להם לצד... ואז התחכתי מול נקודת האמת האמיתית שלי? ? פתאום צף לו הלב היהודי הטהור שכותב עלונים באמת למען שמו יתברך באהבה!!!! **עכשיו אתה מבין למה באותו שבוע לא הרגשתי טוב? ?** הקב"ה פשוט רצה להפגיש אותי לפחות פעם בחצי שני עם נקודת האמת האמיתית שלי!!!! כדי שאני אדע שהגרעין הזה קיים בתוכי...

סוג הדוגמא הזו שהבאת כאן... פוגשת כל אחד ואחד מאיתנו... כל אחד בסיטואציה שלו... כל אחד מאיתנו עושה דברים טובים... עם הרבה כוונות זרות... ואז פתאום יש תקופה קשה שהקב"ה מצליח לקיי... ופתאום אתה עוקב... אז כסף אתה כבר לא רואה מזה... ופתאום גם כבוד אתה לא רואה מזה ולא נחת... ונו... מה עכשיו? ? ואז אתה מגלה שכל השיקולים אחרים זזו לצד... למרות זאת אתה עדיין מגיע לכולל... או ממשיך את הקביעות... הופה!! מה התגלה פה? ? ?

גיליתי את עצמי!!! גיליתי שאני קצת יותר רציני ממה שחשבתי!!!!

עד עכשיו תמיד ידעתי שאני מגיע בשביל הכסף ובשביל הפידבק שאני מקבל ופתאום כל השיקולים האלו זזו לצד ובכל זאת אני ממשיך עם זה... זאת אומרת: אני באמת יהודי שעושה למען שמו יתברך באהבה...

ואגב: זה הפשט בתפילת השל"ה שאומר בתפילה המפורסמת: **רכונו של עולם לפניך נגלו כל העולמות ואתה יודע מלפני לבי כי כוונתי ככל אלה למען שמך הגדול והקדוש ולמען תורמך הקדושה...** פעם כשהייתי מגיע לקטע הזה הייתי מדלג!!! כי מה אעשה שבסדר מוסר האחרון לפני- אני בעצמי נגלו מצפוני ליבי וגיליתי שאין לי שום כוונות טהורות... וכל כוונתי רק בשביל רדיית כבוד וגאוה... אז איך אני יכול להגיד שהקב"ה יודע שכונתי למען שמו באהבה? ? ? הרי עד כמה שאני לא מרמה את עצמי... מי כמוני יודע עד כמה שזה ממש לא נכון? ? ? נו... אז מה מתכוין השל"ה הקדוש לומר? ? ?

כן... כשאני יושב ולומד סדר א' יש לי המון פניות זרות... אני עושה את זה בשביל שידוך טוב או כסף... או בשביל שיראו אותי... או בגלל שאני מתבייש לצאת מהכולל... אבל!!!! לפניו יתברך נגלו מצפוני לבי... שלו יצויר חלילה וחס היה קורה ח"ו משהו... והיו מפסיקים לשלם בכלל... והיו מפסיקים להעריך את התורה... ופתאום היו רק רודפים אותנו... פתאום מצפוני הלב היהודי הטהור שלי היה מתגלה במלא הדרו... ופתאום הייתי מגלה איזה אהבת תורה אמיתית יוקדת בלבבי והייתי מתגנב לבונקר שבוורשא או לשנחאי שבסין והייתי לומד שם במסירות נפש... אז ברוך ה' לא הגענו לזה ואני עדיין מדשדש עם כל המחשבות זרות שלי... לכן מה? ? לכן מצפוני לבי נעלמו? ? וכי בגלל שיש לי עוד אלף סיבות למה להגיע לבית מדרש... לכן נעלמה הסיבה הטהורה והבסיסית הזו? ? לא ולא!!!! גם עכשיו **"לפניך נגלו מצפוני לבי כי כוונתי גם עכשיו למען שמך הגדול והקדוש"** זה הפשט בתפילת השל"ה...

על כל פנים... לפעמים הקב"ה יוזם לנו מפגשים קצרים עם עצמנו!!!

הקב"ה פשוט רוצה למקד אותנו מול עצמנו!!! אתה יכול לפתוח גמ"ח שכולו חסד... וברגע של עצבים או שמישהו נגע לך בכבוד... אתה מצידך מוכן לפרק את כל המערכת... ואז אתה מגלה שאין פה אפילו קרטוב חסד... יש פה רק יצר שלטוני... ולעומת זאת יכול להיות שתם יום כזה מעצבן שאין לי כח כלום... ודווקא אז אני מוצא את עצמי בכל מיני פרטים קטנים שאני עושה בחיים שבכלל לא יחסתי להם חשיבות... שדווקא אותם אני עושה מתוך טהרת לב ואני לא מוותר עליהם בשום אופן... זה יכול להיות יום כזה שאני עומד בניסיון "כוסו כיסו וכעסו" שאדם ניכר בהם... ולמה אדם ניכר בכוסו כיסו וכעסו? ? כי שם נמצאים הנקודות הרגישות ביותר של האדם וממילא שם הוא נפגש את נקודת האמת שלו!!! כן... יש לפעמים אכזבות... ישנם אנשים שבטוחים שהם יראי שמים... אבל ברגע שזה מגיע לכסף... פתאום הוא נהיה קומבינטור ושוכח שהרשב"ע לא קונה קומבינות... אדוני!!! כאן הקב"ה הפגיש אותך עם עצמך... והוא רוצה לרמוז לך שיש לך עדיין עבודה... ולעומת זאת יש כאלו שדווקא ביום יום לא כ"כ פוגשים את היראת שמים שלהם... ואילו דווקא ברגע ניסיון דיני ממונות... פתאום הוא מגלה את נקודת האמת שלו שיש פחד אלוקים לנגד עיניו... כן... בפרט בנושא של דיני ממונות יש הרבה פנים חדשות לטוב ולמוטב!!!! אבל זה כבר במאמר המוסגר...

עכ"פ אף אחד לא זממין את הניסיונות והקשיים האלו... אבל אם הם כבר מגיעים... זו הזדמנות לזהות מי אני באמת לטוב ולמוטב!!! או להיות מופתע ולגלות שהגיע הזמן להעריך את עצמי יותר ממה שחשבתי או... או לגלות שעדיין יש לי שיעורי בית בבודת ה'....